

พระคุณของแผ่นดิน

โอบาส เสวิกุล เรียบเรียง

“...เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าได้ไปกราบท่านอาจารย์แบนที่ทางภาคอีสาน พร้อมด้วยผู้ติดตามอีกมากมาย ท่านก็เทศน์ให้ฟัง และอันหนึ่งที่ท่านกำชับนักหนา ขอให้ทุกคนนึกถึงพระคุณคุณของแผ่นดิน อย่าได้ลืมพระคุณของแผ่นดินเป็นอันขาด ที่จะคอยปกป้อง ท่านบำรุงแผ่นดินอยู่เสมอ...”

พระราชดำรัส สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2547 เพื่อทรงเตือนสติชาวไทยทุกคนให้นึกถึงพระคุณของแผ่นดิน และช่วยกันปกป้องท่านบำรุง ทั้งนี้ จากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา ถ้าหากคนไทยไม่ช่วยกันรักษาแผ่นดิน ด้วยการปกป้องให้คงอยู่ด้วยความสงบร่มเย็นแล้ว ชาวไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้กว่า 300,000 คน จะต้องได้รับความเดือดร้อน จากการถูกทำร้าย ถูกลอบฆ่าและทำลายทรัพย์สินอย่างต่อเนื่องตลอดไป ความสงบสุขจะเกิดขึ้นไม่ได้อย่างแน่นอน

“...สมควรหรือที่จะปล่อยให้ใครอยากฆ่าใครก็ได้ ฆ่าแล้วก็แล้วไปไม่เห็นถูกจับ คือรู้สึกว่ากฎหมายของประเทศไทยมีอยู่แต่ใช้ไม่ได้ใน 3 จังหวัดนั้น ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร แต่ว่าน่ากลัวเหลือเกิน เพราะว่าพูดถึงสิทธิมนุษยชน ข้าพเจ้าว่าคนไทยทั้งหลายนี้มีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ และมีสิทธิที่จะทำมาหากินโดยสุจริต นี่ถ้าเมื่อเขาทำมาหากินก็ไม่ได้ กริถยางก็ไม่ได้ เก็บผลไม้มันของเขาที่เขาปลูกไปขายก็ไม่ได้ แล้วเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างไร...”

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงขอให้ทุกคนได้แสดงออกถึงความห่วงใยต่อชาวไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ถูกรังแกข่มเหง ด้วยการแสดงพลังทางใจ พร้อมใจกับแสดงความไม่พอใจต่อผู้ที่ก่อความไม่สงบที่ฆ่าทำลายผู้คนไม่ว่าจะเป็นชาวไทยพุทธหรือชาวไทยมุสลิม ผู้ที่ทำให้แผ่นดินไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่สงบสุข

“...ชีวิตคนไทยด้วยกันเมื่อประสบความยากเข็ญขนาดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าคนเดียวนี้จะไปคิดทุกอย่างที่จะช่วยเขา ก็คงไม่มีแรงพอที่จะทำได้ แต่ถ้าเผื่อเป็นคนไทยทั้งชาติ ไม่ต้องไปไล่ฆ่ายิงใครหรอก แสดงกำลังอย่างลูกเสือชาวบ้าน ที่เคยสาบานต่อหน้าข้าพเจ้าว่า จะทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ ก็แสดงพลังออกมาว่า ไม่พอใจในการที่เกิดการรังแกผู้คน ผู้น้อยที่ยากจน ที่ทำมาหากินไปวันๆ โดยรังแกอย่างนี้ก็ไม่ถูกต้อง...”

.....

ร่วมสร้างสันติสุข

โอบาส เสวิกุล เรียบเรียง

“...แล้วชาวบ้านก็เล่าให้ฟังว่า ที่แถวบ้านต้นหยงลิมอ ถ้าคนไทยพุทธไปกรีดยางๆ ของเขาเอง ก็จะถูกเชือดคอเอาหัวไปทิ้งซะที่อื่น แล้วมีคนแปลกหน้ามาถามว่า จะขายสวนยาง สวนเงาะ สวนลองกองหรือไม่ ถ้าบอกไม่ขายตอนดึกก็จะมีคนเข้ามาตัดทำลายสวนผลไม้ ทำลายสวนยาง ผลไม้ก็กำลังออกผลพร้อมที่จะเก็บขายได้ แต่ก็จะถูกตัดไปจนหมด...”

พระราชดำรัส สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา วันที่ 16 พฤศจิกายน 2547 เพื่อทรงแสดงให้เห็นว่าประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้แก่ ยะลา ปัตตานี และ นราธิวาส ต้องอยู่กันด้วยความหวาดกลัวไม่สงบสุข จากการกระทำของผู้ที่ไม่หวังดีต่อประเทศชาติและผืนแผ่นดินไทย ซึ่งนับวันแต่จะมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

“...แม้แต่พระสงฆ์ภิกษุโดนฆ่า เพียงแต่ออกไปบิณฑบาต ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยมีเลย ที่นั่นก็เป็นดินแดนของคนไทยอิสลาม เขาก็ไม่เคยแตะ แม้แต่โจรแบ่งแยกดินแดนเขาก็ไม่เคยแตะ วัดไทยเขาก็ไม่เคยแตะทำคนบริสุทธิ์เลย เขาจะสู้กับทหาร ตำรวจไป เขาไม่เคยรังแกชาวบ้านที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ และการฆ่าก็ไม่เหมือนปกติเป็นการกระทำที่โหดร้ายทารุณ...”

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทหารช่วยฝึกการใช้อาวุธ ตามที่ราษฎรได้กราบบังคมทูลขอพระราชทาน เพื่อไว้ป้องกันตนเองและหมู่บ้าน ซึ่งภายหลังการฝึกทำให้ราษฎรเหล่านี้มีชีวิตรอยู่ด้วยความอบอุ่นปลอดภัย ไม่ต้องหวาดระแวง เป็นการสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้น

“...ข้าพเจ้าก็เลยบอกว่า ขอให้ทหารซึ่งเป็นนาวิกโยธินไปช่วยทำการฝึกชาวบ้าน ชาวบ้านก็จะทยอยกันไปค่ายของนาวิกโยธิน แล้วก็ฝึกยิงลูกซอง และก่อนที่ข้าพเจ้าจะกลับเขาส่งข่าวมาว่า ตั้งแต่พวกเขาเป็นลูกของ เป็น การก่อวิน เช่นถึงเวลานอนก็ไม่ให้นอน สงกลุ่มมอเตอรืไซดไปขับซีในหมู่บ้าน ทำเสียงให้อีกทีก็ พวกเขาก็กลัวไม่รู้จะทำอย่างไร แต่ถ้าเขาเป็นเป็น ไม่ใช่เป็นธรรมดา มันเฉียะเลยยังจี พวกก่อวินเหล่านั้นก็หายไป หายเงียบไป...”

.....

เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา

โอกาส เสวิกุล เรียบเรียง

ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งได้แก่ ยะลา นราธิวาส ปัตตานี มีมาช้านานแล้ว เนื่องจากความแตกต่างทางด้านภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี เพราะประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดยะลา นราธิวาส และ ปัตตานี ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายมลายูปัตตานี จึงทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างล่าช้า ปัญหาความยากจนจึงเกิดขึ้น จนนำไปสู่ความหลงผิดทำให้เกิดความไม่สงบ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาเคยมีการต่อสู้ด้วยอาวุธอย่างรุนแรงทั้งจากผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ขบวนการโจรก่อการร้าย และโจรคอมมิวนิสต์มาลายา เพื่อการแบ่งแยกดินแดน

แต่ด้วยความห่วงใยของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งมีต่อราษฎร 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงได้ทรงศึกษาปัญหาและทรงหาวิธีการแก้ไข รวมทั้งทรงปฏิบัติพระราชภารกิจในการพัฒนาภาคใต้ ด้วยพระองค์เองมาโดยตลอด จากการเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับแรม ณ พระตำหนักทักษิณราชินีในเวศน์ จังหวัดนราธิวาส เพื่อทรงเยี่ยมเยียนและพระราชทานพระราชดำริ เกี่ยวกับโครงการพัฒนาต่างๆ ในการที่จะช่วยทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ดีขึ้น

นอกจากโครงการต่างๆ อันเนื่องมาจากพระราชดำริแล้ว ยังได้พระราชทานแนวพระราชดำริในการพัฒนาเพื่อความหวังใหม่ของชาวไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งรัฐบาลได้รับสนองพระราชดำริมาดำเนินการ โดยมุ่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้มาตรการการเมืองนำการทหาร เพื่อขจัดเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคงจากการดำเนินงานตามพระราชดำริ ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ ทำให้สถานการณ์ก่อนช่วงปี 2547 ดีขึ้นโดยลำดับ ประชาชนหันมาร่วมมือกับทางราชการ ปัญหาความรุนแรงเกี่ยวกับการแบ่งแยกดินแดนลดน้อยลง คงเหลือแต่ปัญหาอาชญากรรมธรรมดา

ทั้งนี้ เนื่องมาจากที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงใช้หลักการที่ว่า เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา คือ การเข้าถึงประชาชนทุกหมู่เหล่า ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนไกลหรือใกล้ จะต้องเข้าไปให้ถึง เพื่อรับทราบปัญหาความเดือดร้อนต่างๆ จะต้องเข้าใจในชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภาษา และประเพณีปฏิบัติตนให้สอดคล้อง นำความรู้ความสามารถอุปกรณ์เครื่องมือ เข้าไปพัฒนาความเจริญและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรในทุกท้องถิ่น โดยที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิบัติพระองค์เป็นแบบอย่าง ทั้งในการส่งเสริมการศึกษาศาสนาอิสลาม สนับสนุนวัฒนธรรมประเพณี พัฒนาแก้ปัญหาความยากจน รวมทั้งทรงมีพระราชจริยาวัตรที่งดงามอ่อนโยน ภาคใต้ จึงร่มเย็นเป็นสุข

.....

ร่วมด้วยช่วยชาติ

โอภาส เสวิกุล เรียบเรียง

ปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรในจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และ ยะลา จากการถูกลอบทำร้าย ลอบฆ่าและทำลายทรัพย์สิน ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกวัน ตั้งแต่ต้นปี 2547 เป็นต้นมา นั้น สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงห่วงใยเป็นอย่างมาก ดังพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา วันที่ 16 พฤศจิกายน 2547 ความตอนหนึ่งว่า

“...ข้าพเจ้าตามเสด็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปมา 30 ปี ไม่เคยพบเคยเห็นเหตุการณ์ที่โหดร้ายทารุณอย่างนี้ เช่นนี้เลย และบางครั้งชาวบ้านที่มีสวนยาง บางทีเขาก็จะเอาใบปลิวมาติดที่สวนยาง ที่ต้นยาง แล้วบอกว่าห้ามกรีดยาง ถ้าใครกรีดยางจะฆ่า ว่าอย่างนั้น เหมือนกับว่าบ้านเมืองไม่มีชื่อมีแป...”

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ รับสั่งว่า สมัยก่อนนี้มีโจรแบ่งแยกดินแดน ก็ไม่เคยมีข่าวว่าไปเที่ยวฆ่าคน ทุบตีคน หรือว่าเที่ยวฆ่าพระฆ่าเณร อะไรเช่นนี้ ไม่เคยเกิดขึ้น ชาวไทยพุทธชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส อยู่กันด้วยความสงบ สามัคคีปรองดองกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ผิดกับขณะนี้ที่มีการฆ่ากันแม้แต่คนแก่หรือเด็กนักเรียน ชาวบ้านที่ยากจนทำมาหากินด้วยความบริสุทธิ์ ใช้ทั้งอาวุธปืนและการวางระเบิด ต้นไม้ที่ปลูกไว้ไม่ว่าจะเป็นไม้ผลหรือต้นยางถูกเผาทำลาย ออกไปกรีดยางเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพก็ถูกยิงตาย จึงควรที่คนไทยทุกคนไม่ว่าจะอยู่ภาคไหนของประเทศ จะร่วมมือกันปกป้องผืนแผ่นดินไทยและคนไทยในภาคใต้

“...เพราะฉะนั้นท่านเองก็เป็นผู้ที่มีสติปัญญา เป็นเจ้าของแผ่นดินไทย และเป็นผู้ที่ควรตอบแทนพระคุณแผ่นดิน ก็คงจะช่วยข้าพเจ้า ช่วยกันคิดว่าควรจะทำอย่างไรบ้าง ที่พยายามที่จะช่วยชีวิตคนไทยประมาณ 300,000 คนทางภาคใต้ ให้เขามีทางที่จะทำมาหากิน แล้วก็ได้มีชีวิตอยู่ ขอให้เขามีสิทธิ์ที่จะมีชีวิตอยู่ อยากจะพูดกับพวกสิทธิมนุษยชนว่า พวกนี้ไม่ได้ทำบาปทำกรรมอะไรเลย เขาก็มีสิทธิ์น่าจะมีสิทธิ์ที่จะมีชีวิตทำมาหากินในประเทศของเขาอย่างสงบสุข ไม่อย่างนั้นก็โดนฆ่าไปเรื่อยๆ ตลอดเวลา...”

.....